

עלילות קנגולולה ויובל

"קליק!"

בפרק הקודם הגיעו קנגולולה ויובל ליום הולדתו של תמר. עכשו, אחרי שבלו ונהנו, הגיע הזמן לשוב הביתה.

בשעמדה אמא על סף דלת הדירה של תמר, נפער פיה בתדהמה - ונכח להסגר. "זאת החברה שלי שספרתי לך עליה בטלפון", הסביר לה יובל בלי להתרגש. "קוראים לה קנגולולה".

"ואני נהמדה ושתקנית, הוסיפה קנגולולה. 'ונש לי גם כיש. רוצה לראות?'" אמא מצאה את המלים שאבדה קדם לכן - אולי מפני שתמר ואבא שלו התחילו לסדר את הבית אחרי יום ההולדת, וכיור היה שנה לא הזמן המתאים להתארח אצלם. "בואי אלינו הביתה", הזמינה את קנגולולה. "כבר הייתי שם", אמרה קנגולולה. "ואני אשמח לבוא שוב."

"צפוף פה!" העירה הנוסעת הלא שגרתית אחרי שנגנסה אל המכונית, ופתחה את החלון. "אני אוציא את הראש החוצה ו - ששמו עלי כשכתיי בתחרות 'נסיכת היפי'".

באוסטרליה, גם הוא אלקסוני. "את זכית ב'נסיכת היפי'?" הפתע יובל. קנגולולה הרפינה את ראשה. "בפעם... לא", הודתה. "אני קטנה מדי. אכל אני אזכה כשאני גדולה." היא נטלה את שני חלקיה של חגורת הבטיחות שלה.

"קנגולולה", התערבה אמא, "אני עומדת לנסע, ובמהלך הנסיעה אל תפתחי את חגורת הבטיחות אפילו פעם אחת. אסור לנסע ללא חגורה. החגורה הנעולה הופכת את הנסיעה במכונית לבטיחותית הרבה יותר. אני משכנעת שאמא שלך מבקשת ממך לפעמים להשאר בפיס שלה, כי לא בטוח להיות בחוץ. תחשבי על החגורה כמו על הכיס של אמא שלך, ותשאירי אותה עליך. "קליק!" אחרון נשמע במכונית, והם התחילו לנסע.

הנסיעה עברה על יובל ועל אמא בשתיקה, ועל קנגולולה בדבור. היא ספרה להם על אוסטליה, היבשת שממנה הגיעה: "אצלנו ההגה נמצא בצד ימין, ולא שמאל כמו אצלכם", אמרה. "הגעתי מארץ מעניינת", חזקה אמא. המכונית הגיעה הביתה. אמא האטה, וקנגולולה רננה הצדה ובקשה לפתוח את הדלת, אף החגורה בלמה אותה.

***הידעתם?**
אוסטרליה היא אחת המדינות האחרונות בעולם שבהן המכונית נוסעת מצד שמאל של הכביש - ולא ימין, כמו בישראל. הנהג יושב מול ההגה במושב הקדמי שבו אצלנו יושב הנוסע. (מבלבל? דברו על כך עם אבא ואמא.)

"קנגולולה, זיהרתו!" אמרה אמא. "אסור בשום אופן לפתח את הדלת לפני שהמכונית בולמת סופית. זה מסכן ולא -" "בטיחותי", השלימה קנגולולה את המשפט. אמא כבתה את המנוע, ורק אז פתחה קנגולולה את הדלת כדי לצאת. אלא שאז קרה לה בדייק מה שקרה לאמא.

אז והיום...

חגורות הבטיחות - מהשמים אל הכביש

השנה מלאו ששים לחגורת הבטיחות המכרת לנו כיום - זאת שההורים, אנחנו וישאר הנוסעים חוגרים במכונית. לחגורה זו ישנם שלושה "עגנים": היא מחברת לחלקו התחתון של המושב מימין ומשמאל ולחלקו העליון מימין בלבד. כך היא עוברת במרכז הכתף על עצם הכתף (שהיא העצם התזקקת בכתף, נסו לבדק היכן היא) ובצלבה על החזה שלנו.

חגורות הבטיחות הראשונות לא המציאו למכוניות, כי אם למטוסים. הן היו פשוטות יותר (בעלות שני "עגנים" - ללא ה"עגון" העליון). הראשונה התקנה במטוסים. בעקבות המצאתו הכנסו חגורות הבטיחות המשפרות לכל

המכוניות - תחלה במושבים הקדמיים, ומאחר יותר גם באחוריים. לפני שלושים שנה החלט בישראל לחייב את הנהג והנוסע שלצדו לחגור אותן. היום חובה לחגור חגורת בטיחות בכל נסיעה - גם בנסיעה קצרה - במושבים הקדמיים וגם במושבים האחוריים. כיום כלנו יודעים שחגורות בטיחות מצילות חיים. לכן על כל הנוסעים לשבט במושב בטיחות או לחגור חגורה - גם אם הם נמצאים במכונית חמש דקות בלבד בדרךכם מהבית לחוג, או נוסעים במיניבוס.

מה במד?

קיימות גם תקנות לגבי כסאות בטיחות שונים לתינוקות ולילדים שהגבה שלהם פחות ממטר וארבעים וחמשה סנטימטר. מה הגובה שלכם? בדקו במד מושבי הבטיחות בעלון ומצאו את המושב המתאים לכם.

- סליל מושב בטיחות לתינוק (לפעולות בגיל שנה וגם שלוש שנים)
- מושב בטיחות לפעוט (לילד מגיל שלוש ועד גיל שמונה לפחות או גיל 1.45)
- מושב מוגבה - בוסטר (לילד מגיל שלוש ועד גיל יקד מגיל שמונה)
- חגורת הבטיחות מיום לידתו ועד גיל שנה וגם 9 ק"ג